

det mig, at det bliver tydeligere, og jeg har derfor, i Overensstemmelse med Forslaget under Nr. 20, stillet Forslaget under Nr. 25, der vil bortfalde, hvis Forslaget under Nr. 20 ikke bliver vedtaget. Disse to Forslag hænge saaledes sammen, at dersom Forslaget under Nr. 20 ikke bliver vedtaget, da maa Forslaget under Nr. 25 ansees som bortfaldet. Under Nr. 21 har jeg foreslaaet, at der i § 21 skal istedetfor Ordene: „trykt Udsigt over“ indsættes „en Beretning om“. Jeg tror, at dette er et noget fyldigere Udtryk end en trykt Udsigt over, og jeg skal henstille til det ærede Medlem for Horsens (Tauber), om han ikke vil finde sig foranlediget til at tage sit Forslag under Nr. 22 tilbage; thi naar han efter Ordet „Virksomhed“ vil have tilføjet: „og Midlernes Anbringelse“, saa er dette kun en enkelt Side af Anstaltens Virksomhed, som han derved vil have betegnet særskilt. Naar man imidlertid siger: en Beretning om Anstaltens Virksomhed, da indbefatter dette selvfølgelig ogsaa Midlernes Anvendelse, indbefatter overhovedet ikke blot Anvendelsen af de mere constante og faststaaende Regler for Anstaltens Virksomhed, men ogsaa Anvendelsen og Betydningen af Anvendelsen af Undtagelsestilfælde, saaledes som de fremkomme paa forskellige Steder i denne Lov, og det maa altsaa ansees for en given Sag, at en Beretning om Anstaltens Virksomhed ikke kan være tilstrækkelig fyldstgjørende, naar den ikke omhandler Midlernes Anvendelse, hvorimod den snarere kan virke vildledende, dersom vi begynde at specificere og nærmere forklare Udtrykket: „Anstaltens Virksomhed“. Under Nr. 26 har jeg foreslaaet, at det sidste Punktum i § 21 skal affattes saaledes, som der er foreslaaet. Dette Forslag gaaer ud paa, at det udtrykkeligt skal udtales, at ikke blot den femaarige Opgjørelse, men ogsaa den aarlige Beretning skal forelægges Rigsdagen. Nu staaer der i Lovforslaget: fremlægges for den først sammentrædende Rigsdag; men dersom nu f. Ex. en saadan Opgjørelse udkommer i Februar eller Marts Maaned eller saa, og Rigsdagen endnu er sammen — den kan maaffee endnu være samlet i flere Maaned — saa vil efter den her i Lovforslaget staaende Bestemmelse Rigsdagen

egentlig ikke kunne gjøre Fordring paa at faae Opgjørelsen fremlagt, førend der sammentræder en ny Samling; derimod vil efter mit Forslag, hvorefter der vil komme til at staae: „Saavel den aarlige Beretning som den femaarige Opgjørelse blive at forelægge den efter Udgivelsen først forsamlede Rigsdag“, disse Ting uophødelig være at forelægge Rigsdagen, hvis den er samlet paa den Tid, Beretningen og Opgjørelsen udgives. Under Nr. 27 har jeg stillet Forslag, som gaaer ud paa, at det i denne Lov udtrykkelig skulde anerkjendes, at saafremt der bliver noget Overflud af de hidtil bestaaende Anstalter, da er det Statens og ingen Andens. Der er nemlig faldet Udtalelser, som kunne tyde paa, at der var dem, som meente, at dette var tvivlsomt; men jeg tror dog at turde sige, at efter de Beslutninger, der ere fattede, og de Forslag, der ere stillede, saa har det været Alles Mening, at det skulde være saaledes, og jeg skal blandt Andet henvise til et Forslag, som af Udvalgets Fleerital var stillet til dette Lovforslags tredje Behandling i Landstinget, og som findes anført under Nr. 1 i dette Things Tidende, Sp. 2114. I Slutningen af dette Forslag hedder det, at naar alle de paa enhver af de ovennævnte Fonds hvilende Forpligtelser ere fyldstgjorte, hjemfalder dens Overflud til Statskassen. Dette er forandret overensstemmende med mit Forslag; men dette gaaer videre, idet det gaaer ud paa, at Staten kan, hvis man bestemmer det, faae en deelvis Nytte af Overfludet ved Rente eller saa, naar man er kommen til et saadant Tidspunkt, at man er aldeles overbevist om, at det Overflud, der er tilstede, er tilstrækkeligt til at dække Statens Ansvar. Det er altsaa noget fyldigere, og naar det er erkjendt, at det er Statens Midler, og det ligeledes er erkjendt, at man ikke maa anlægge den nye Anstalt saaledes, at den egentlig støtter sig til det nuværende Overflud, men derimod saaledes, at den virkelig kan bære sig selv, uden at Staten behøver at frygte Noget ved at være Garant, saa tror jeg, at det vilde være ussikkert, om man vedtog en saadan Bestemmelse som den, der her er foreslaaet under Nr. 27. Jeg kunde have Lyft til at sige et